

החיצונים ביום שבת קדש, במי שיש בו תוספת שבת.

ובענין טומאת קרי, א"ל מורי ז"ל, כי כל אותו היום, מתגלת אותה הטומאה, וניכרת במצחו, אף אם טבל, אלא שהוא גלוי דבר מועט. אבל אם לא טבל, הוא נגלה שם תמיד כל זמן שלא טבל.

ובענין השגתו א"ל, כי בתחלת ימי השגתו היה טורח לפעמים שבוע אחד על מאמר אחד מן הזוהר כדי להבין אותו, ולא היו אומרים לו פירושו. דא"כ נמצא שלא היתה התורה ההיא שלו, וצריך שהוא יחדש בשכלו מעצמו בתורה, מה שקבלה גפשו בחלקה בהר סיני כנודע. ולכן כאשר היה טורח, או היו אומרים לו בענין פלוני, ובמאמר פלוני עיינת ועמדת על האמת, אבל עדיין צריך קצת עומק יותר. ולפעמים היו אומרים לו טעית בענין פלוני בכלל, או במקצתו והיה חוזר ומעיין עד שהיה עומד על האמת.

ובענין השגתו, אין הפה יכולה לספר הכללים של מיני החכמות, ומכ"ש פרטי כל מין ומין. אמנם מה שראיתי בעיני, דברים נפלאים ואמיתים הם אלו: היה יודע להמשיך לפניו נפש מי שתהיה. או מן החיים, או מן הנפטרים. מן הראשונים, או מן האחרונים. ושואל מהם כל רצונו בדיעת העתידות וברזי התורה. גם היה נגלה אליו אליהו הנביא ז"ל ומלמדו. גם היה מכיר באותיות המצח, ובחכמת הפרצוף. ובאורות שיש בעור גוף האדם. יבאורות שבשערות. ובצפצופי עופות. ובשיחת דקלים ואילנות ועשבים. ואפילו שיחת הדומם, כמש"ה אבן מקיר תזעק (חבקוק ב') וגו'. ושיחת להבת הנר. ולהבת גחלי אש. ורואה המלאכים המכריזים בעולם כל ההכרזות כנודע, ומדבר עמהם. ובקי בכל העשבים ובסגולותיהם האמיתיים. וכאלה רבות לא יכילם ספר. לא יאמיגום השומעים כי יסופר להם, ואשר עיני ראו ולא זר כתבתי באמת.

אמר לי מורי ז"ל, כי כל מי שאין לו השגה, להכיר באותיות המצח. ובכל מיני השגת רוח הקודש, וחכמה נעלמת שר יחשוב ויצייר במחשבתו, ארבעה אותיות הוי"ה, לא יצטרפו לפניו במחשבתו. ולא יוכלו להצטייר לפניו כהוגן כלל. כאשר כתבתי למעלה בדף שעבר, דף י"ח. (מ) ומי שהוא יודע ומורגל בזה, אם לא יוכל לציירם במחשבתו, גזור עליו מיתה ח"ו. ואם הוא יודע ומורגל, יצטיירו במחשבתו. והנה כאשר עושה מצוה אחת במעשה, יצייר ארבעה אותיות הוי"ה הנזכרות במחשבתו. וכפי האיתיות שלא יוכל לצייר (כך) [כן], בהם יכיר וידע, היכן חטא ופגם. כפי מה שהיא האות ההיא. והנה חטאו הוא מצד המעשה. וכן כשיעשה מצוה בדבור, יצייר או השם הנזכר. וכפי האות שבה חטא, כך תתעלם ממנו, וחטאו הוא מצד הדבור. וכן אם חטאו הוא מצד המחשבה, כמו בבינה וכיוצא בזה. אז ג"כ יצייר כנזכר ואז חטאו הוא במחשבה. גם יש מציאות אחר והוא, כי מי שלא יצויר נגדו אלא כתיבה שחורה, מורה שחטא ופגם למעלה. ואם מצטייר בגוון אש אדום, אז הוא מתוקן וכפי השתנות ציור ד' אותיות הנזכרות, מגוון אש לגוון שחור, מזה ידע ויכיר את הפגם מה הוא, כפי בחי האות ההוא. וכן הדין אם הגוון ממוצע מן שחור ומן אש.

גם אם תצייר שם הנזכר בכל אבר ואבר מאבריו, וכפי האבר אשר לא תוכל לצייר בו אותיות ההוי"ה במחשבתך. תדע, כי באותו אבר יש פגם וחטא. וענין זה הוא מ"ש דהע"ה שויתי ה' לנגדי תמיד (תהלים ט"ז) כנז"ל.

גם א"ל מורי ז"ל, כי אם האדם מריח בהדס ליל שבת, או בליל מ"ש. יוכל להבין באותו הריח, ולהכיר באיזה אבר ממנו עומדת נשמתו. אם באפיו, אם בידיו, אם ברגליו וכיוצא בזה. וכמ"ש בזוהר, (משפטים קי"ז ע"ב) שלפעמים יורדת עד רגליו, בסוד ותגל מרגלותיו, (רות

הגהות ומראה מקומות